

GRYFON KORTHALSA

(Griffon d'arret a poil dur Korthals)

Kraj pochodzenia: Francja

Data publikacji obowiązującego wzorca: 06.05.1964

Użytkowanie: wszechstronny wyżeł. Wykorzystywany szczególnie do szukania zranionej zwierzyny.

Klasyfikacja FCI: Grupa 7 - Wyżły.
Seksja 1 - Wyżły kontynentalne.
Typ „griffon”.
Próby pracy wymagane.

RYS HISTORYCZNY:

Już Xenophon o nim wspominał, wyżeł ten wykorzystywany był jako „pies oysel”, rozprzestrzeniony po całej Europie pod różnymi nazwami. Rasa została odnowiona i ulepszona poprzez rozmnażanie w pokrewieństwie, selekcję i trening bez dolewu obcej krwi przez E. K. Korhalsa w drugiej połowie XIX wieku. Od tego czasu różne kluby narodowe pozostawały wierne swemu standardowi.

WYGLĄD OGÓLNY:

Pies mocny, o średniej wielkości. Dłuższy niż wyższy. Czaszka nie za szeroka. Kufa długa i kwadratowa. Oczy ciemnożółte lub brunatne, wysoko osadzone. Charakterystyczny wygląd nadają: wydatne wąsy, broda i brwi.

GŁOWA:

Mózgoczaszka:

Czaszka: nie za szeroka. Linie czaszki i grzbietu nosa równoległe.

Stop: załamania nie za wyraziste.

Trzewioczaszka:

Nos: zawsze brązowy.

Kufa: długa i kwadratowa, grzbiet nosa lekko zakrzywiony, takiej samej długości co czaszka.

Oczy: ciemnożółte albo brunatne, duże, zaokrąglone, wysoko osadzone, o inteligentnym wyrazie.

Uszy: średniej wielkości, nieskręcone, płasko osadzone, osadzone na linii oka, sierść krótka miesza się bardziej lub mniej z sierścią dłuższą.

SZYJA:

Średniej długości, bez podgardla.

TUŁÓW:

Nieco dłuższy niż wysoki (od 1/20 do 1/10)

Grzbiet: szeroki.

Lędźwie: dobrze rozwinięte.

Klatka piersiowa: wysoka, nie za szeroka, boki lekko wypukłe.

OGON:

Noszony poziomo lub lekko podniesiony, pokryty gęstą sierścią, ale bez szczotki, powinien być skrócony o 1/3 lub 1/4. Jeśli nie jest skrócony, powinien być noszony poziomo z lekko podniesioną końcówką.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: proste, silne, o gęstej sierści; w akcji równoległe.

Bark: dobrze przymocowany, raczej długi, bardzo ukośny.

Kończyny tylne: o gęstej sierści.

Uda: długie i dobrze umięśnione.

Stawy skokowe: dobrze kątowne.

Lapy: okrągłe, solidne, palce zwarte i wysklepione.

CHODY:

Ruchem podczas polowania jest galop, przerywany przez kłus. Kłus jest płaski. „Koci krok”.

OKRYWA WŁOSOWA:

Włos: szorstki i gruby, przypominający w dotyku szczecinę dzika. Nigdy lokowaty, ani wełnisty. Pod szorstką sierścią znajduje się cienki i zwarty podszerstek.

Umaszczenie: przede wszystkim stalowo-szare z brązowymi łatami albo jednokolorowe brązowe, czasami dereszowate albo srokate. Są również dopuszczane umaszczenia białe i brązowe oraz białe i pomarańczowe.

WZROST: psy: 55 - 60 cm
suki: 50 - 55 cm

WADY:

Wszystkie odstępstwa od tego, co podano powyżej, powinny być traktowane jako wady, powodujące odpowiednie obniżenie oceny.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.